

॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ श्वोमरणंतपेत् अक्षयं स्वर्गमामोतीत्यर्थः ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ब्राह्मणं ब्रह्मसंघातो वेदसमूह इति यावत् ततः स्वार्थेऽप्यञ् ब्राह्मणं ब्रह्मसंघाते इति मेदिनी ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥

ततो हलधरः श्रीमान् ब्राह्मणैः परिवारितः ॥ जगाम तत्र राजेन्द्र रुषड्कुस्तनुमत्यजत् ॥ २७ ॥ रुषड्कुर्ब्राह्मणो वृद्धस्तपोनित्यश्च भारत ॥ देहत्यासे कृतमनाविचिंत्य ब
हुधा तदा ॥ २८ ॥ ततः सर्वानुपादाय तनयान्वै महातपाः ॥ रुषंगुरव वीत्तत्र नयध्वं मां पृथूदकं ॥ २९ ॥ विज्ञायातीतवयसं रुषड्कुं ते तपोधनाः ॥ तंच तीर्थमुपानि
न्युः सरस्वत्यास्तपोधनं ॥ ३० ॥ सतैः पुत्रैस्तदाधीमानानीतो वै सरस्वतीं ॥ पुण्यां तीर्थं शतोपेतां विप्रसंघैर्निषेवितां ॥ ३१ ॥ सतत्र विधिनाराजन्नापुत्य सुमहात
पाः ॥ ज्ञात्वा तीर्थगुणां श्रैव प्राहेद नृपिसत्तमः ॥ ३२ ॥ सुप्रीतः पुरुषव्याघ्रसर्वान् पुत्रानुपासतः ॥ सरस्वत्युत्तरे तीरे यस्य जेदात्मनस्तनुं ॥ ३३ ॥ पृथूदके जप्य परो
नैनं श्वोमरणंतपेत् ॥ तत्रापुत्यसधर्मात्मा उपस्पृश्य हलायुधः ॥ ३४ ॥ दत्त्वा चैव बहून्दायान् विप्राणां विप्रवत्सलः ॥ ससर्जयत्र भगवाँल्लोकपितामहः ॥ ३५ ॥
यत्रार्ष्टिषेणः कौरव्यब्राह्मण्यं संशितव्रतः ॥ तपसामह ताराजन्मवानृपिसत्तमः ॥ ३६ ॥ सिंधुद्वीपश्च राजर्षिर्देवापिश्च महातपाः ॥ ब्राह्मण्यं लब्धवान्यत्र विश्वा
मित्रस्तथामुनिः ॥ ३७ ॥ महातपस्वी भगवानुग्रतेजामहातपाः ॥ तत्राजगाम बलवान् बलभद्रः प्रतापवान् ॥ ३८ ॥ इति श्रीमहाभारतेशल्यपर्वान्तर्गतगदाप
बलदेवतीर्थयात्रायां सारस्वतोपाख्याने ऊनचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ३९ ॥ ॥ ४० ॥ जनमेजय उवाच कथमार्ष्टिषेणो भगवान् विपुलं तपसांस्तपः ॥ सिं
धुद्वीपः कथंचापि ब्राह्मण्यं लब्धवान्स्तदा ॥ १ ॥ देवापिश्च कथं ब्रह्मन् विश्वामित्रश्च सत्तमः ॥ तन्ममाचक्ष्व भगवन्परंकौतूहलं हि मे ॥ २ ॥ वैशंपायन उवाच पुरा
कृतयुगे राजन्मार्ष्टिषेणो द्विजोत्तमः ॥ वसन् गुरुकुले नित्यं नित्यमध्ययने रतः ॥ ३ ॥ तस्य राजन् गुरुकुले वसतो नित्यमेव च ॥ समाभिनागमद्विद्यानापिवेदाविशां
पते ॥ ४ ॥ स निर्विण्णस्ततो राजंस्तपस्तेपे महातपाः ॥ ततो वै तपसा तेन प्राप्य वेदाननुत्तमान् ॥ ५ ॥ स विद्वान् वेदयुक्तश्च सिद्धश्चाप्यृषिसत्तमः ॥ तत्र तीर्थे वरा
न्प्रादात्रीनेव सुमहातपाः ॥ ६ ॥ अस्मिंस्तीर्थे महानद्या अद्य प्रभृतिमानवः ॥ आपुतो वाजिमेधस्य फलं प्राप्स्यति पुष्कलं ॥ ७ ॥ अद्य प्रभृतिनैवात्र भयं व्यालाद्भ
विष्यति ॥ अपि चाल्पेन कालेन फलं प्राप्स्यति पुष्कलं ॥ ८ ॥ एवमुक्त्वा महातेजाजगाम त्रिदिवं मुनिः ॥ एवं सिद्धः स भगवानार्ष्टिषेणः प्रतापवान् ॥ ९ ॥ तस्मिन्ने
व तदा तीर्थे सिंधुद्वीपः प्रतापवान् ॥ देवापिश्च महाराज ब्राह्मण्यं प्राप तुर्महत् ॥ १० ॥ तथा च कौशिकस्तात तपोनित्यो जितेन्द्रियः ॥ तपसा वै सुतमेन ब्राह्मणत्वमवा
प्तवान् ॥ ११ ॥ इति शल्यांतर्गतगदापर्वणि नैलकंठीये भारतभाष्ये ऊनचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ३९ ॥ ॥ ४० ॥ कथमिति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥